

Minde fra Krigen 40-45

Lev om det er mange år siden huskes, den 9 April meget tydelig, da de store flyvemasker nær med kagekors på fløj lav hen, over havet hele familien var, da ude og kigge på far og mor skulle igang med mørklægning for vinduer jeg selv tænkte på krigen på den måde, at nu fik jeg ingen fødselsdag, da det er den 12 April men jeg kan ikke huske vi manglede noget vores mor var jo, opfindsom og flink til at sy selv om hun ikke kunne købe store stik tøj havde hun gend sit eget tøj og frem fra skuffen syet sammen med lidt nyt var vi altid nøje i tøj vi fik til sidst kun broderigarn i alle mulige farver til at stappe strømper, med ville gerne haft et par af dem idag og vise frem til børnebørn.

Far fik bygget nyt hus til os og mor fik en fin kartoffelavl dejlig melled så det blev til kartoffelmel vi fik jo tit rabarber grød og kage hvordan der blev sukker til det ved jeg ikke, vi fik røserup på maden hvad vi manglede til sigtebrødet ved jeg ikke men det var ikke som det plejede når den første skive var skåret kunde man se lige igennem kagen mor forsøgte sig med

smakager de blev meget hårde men heldigvis havde vi Hummer så de blev kaldt kanankugler vi samlede masser af Pichsbilleder og Danmarks billeder det var måske blandingen nogle brændte selv kaffe af korn om det var bedre en Pichs og Danmarks ved jeg ikke, der blev lavet et skur i haven hvor vi havde gris vi havde først en Matilde siden en Sofus og da de skulle slagtes skreg de ganske forferdelig slagterin snakkede noget om forpælede grise sysskerne kom engang imellem og arbejdede i værkstedet tog far begyndte at arbejde i søvemosen det var jo varmt i søvemosen så mor begyndte at brygge Øl det var vist en blanded fornuftelse det skede at grapperne sprang når det stod rede i kolderen. Min mor kom til at vaske for sysskerne så måtte hun have gang i en sæbeproduktion det blev købt i gruekedlen jeg kan lugte det endnu måtte jo være i det lange og mens mor stød i vaskerused måtte jeg sige være på det inde vi fik se råd til nye møbler de var med papir og silke betrak sofa og så såk til min konfirmation fik jeg skots føddig

lang hvid kjole kan huske. den kostede 38 kr og min andendagskjole var flod den var sort med lange arme lisselag på forstik stikninger på kraven og balle som var bred og med stoffovertrukket spænde løj og søm i nederdelen den kostede en farmit af 200 kr men den var pragtfuld når jeg kom ud og sjene og skulle se: vere var kjolen god mit far var med mig far ad kille sko det var ikke mange at vælge imellem 3 par og dem jeg valgte var de pæneste men lidt for små til 37 men far skulle jeg være og far gav lov, kørte til Kirke i Hestevogn det bedste de havde på Skjoldgård hestene havde jo så det inde hele vinteren så de brøgte, da til at lufte sig og hestehårene fløj jo over på mit fjerde tøj den 21-3 senere fik vi sko med fiskekind til overlæder og vores cykler blev udrustet med massive dæk jeg fik min første plads i Svankjær præstegård så far fik sende en cykel til mig med massive dæk det var lidt hårdt men jeg ville jo gerne hjem jeg kunne høre Gerda s. ang hvor jeg gik i den store præstegård.

Der stiftede jeg bekendtskab med inders
 mission jeg skulle jo til møde selv
 om jeg hellere ville sykle hjem men
 til møde kom jeg under møde
 skulle vi falde på knæ ved bænken
 og antale vor Herre om hjælp
 jeg fik sådan en sær fornemmelse
 og kiggede op da vendte alle
 øjne hen på mig. Jeg fik en dårlig
 finger, der skulle jeg bygge rugkød
 der så skulle pakkes om fingeren
 men fingeren blev tykkere, og hel sort
 tilsidst nu snakkede prædikanter
 om at prikke hul på fingeren med
 et barberblad men så skulle de
 heldigvis i byen og have kørerne med
 så var der en der kom hjem i en
 fart og jeg kom til lege han kom
 hjem fra en gåtur da han så fin-
 geren og min mor spurgte om
 det kunne vende nej selv om det
 var søndag så blev min finger
 åbnet og han var heldig der var en
 bresplint som havde delt sig der
 kom ud og der blev sluppet gase
 i gar at det ikke skulle lukke sig
 for tidlig og armen blev bundet øje
 men jeg havde jo en arm fri
 så vi måtte hellere vaske vinduer

for jeg kunne jo bare vand med
den frie arm. Det var hårdt
og der var mange vinduer runa-
den hele præstegården jeg var så
træt, det risede mig, at jeg havde
blodmangel.

Da jeg var 19 år blev jeg gift
der var endnu rationeringsmærke
på nogen ting, og det var svært, at
få dem til, at slå til så, det
var godt, at slynges for det
med i poser, der var øjet
af lommefarverklæder vi oplevede
også, at der kom russiske
soldater til sky, dem var vi
lange for ryglet fortalte de
drak brændevin og spiste
skasvorte beskyttelsesrim kom
vi aldrig i, det kunne vi
da være glad for.

Befrielsen i demme, den 4 Maj
kl. 2⁰⁰ 137 var en stor lettelse
og vi fik lys i vinduer